

Arrest

nr. 253 352 van 22 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoekster S. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Luanda en van Bakongo origine. Je woonde tot aan jouw vertrek uit het land in Luanda. Je woonde er samen met jouw ouders, jouw broers J. (CGVS-kenmerk X) en A. (CGVS-kenmerk X). Je ging er naar school tot je vertrok uit het land. Jouw vader zou als militair iemand gedood hebben en zou om die reden gearresteerd zijn. Eind februari 2019 ben je samen met jouw broers vertrokken uit Angola.

Jullie gingen samen met je moeder en een vriend van haar naar de luchthaven maar op de luchthaven werd je moeder gearresteerd. Je verliet het land uit vrees door de problemen van jouw vader ook zelf

vervolgd te zullen worden. Je reisde uiteindelijk met jouw oom An. per vliegtuig naar België waar jij en jouw broers op 01 maart 2019 een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend. In België verblijven jullie bij jouw tante, N.K.L. (CGVS-kenmerk X). Zij beschikt over de Congolese nationaliteit en diende op 10 februari 2004 een verzoek om internationale bescherming in in België maar dit werd haar geweigerd.

Je legt geen documenten neer ter ondersteuning van je asielrelaas.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen problemen te kennen omwille van jouw ouders. Je kan echter onvoldoende informatie aanreiken om aan te nemen dat je vreest voor vervolging in jouw land van herkomst en nood hebt aan internationale bescherming.

Je baseert je verzoek om internationale bescherming volledig op de motieven eveneens aangehaald door jouw broer J.. Het verzoek van jouw broer werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingestatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Je broer is er namelijk niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt. Hij slaagde er niet in ook maar enige informatie aan te reiken die het Commissariaat-generaal kan doen besluiten dat in jullie hoofd een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen. Hij gaf blijk van geen enkel inzicht in de problemen die binnen jouw familie zouden spelen en legt inconsistente verklaringen af met betrekking tot de gevolgen die deze problemen voor jouw moeder zouden hebben gehad. Er diende geconcludeerd dat niets er op wees dat hij, en bijgevolg ook jij en je broer, problemen kenden omwille van wat jouw vader zou zijn overkomen of dat jullie dergelijke problemen zouden kennen bij een terugkeer naar Angola. Jouw broer wist namelijk de mogelijke problemen die hieruit zouden voortvloeien allerminst concreet te maken.

De ongeloofwaardigheid van het relaas van jouw broer werd als volgt gemotiveerd:

U slaagt er niet in ook maar enige informatie aan te reiken die het Commissariaat-generaal kan doen besluiten dat in uw hoofd een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen. Waar u verklaart dat uw vader iemand zou hebben vermoord en dat zowel u als uw broer A. en uw zus S. als uw moeder daardoor risico lopen op vervolging weet u niet aannemelijk te maken dat u hierdoor enige gevolgen zou kennen. U kan namelijk niet nog maar een begin van bijkomende informatie verstrekken dat dit risico op vervolging aantoonst.

U heeft geen enkel inzicht in de problemen die binnen uw familie zouden spelen. U weet niet wie uw vader gedood zou hebben, waar dit is gebeurd, wanneer dit is voorgevallen of in welke

omstandigheden dit gebeurde (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.22-23). U weet niet waarom uw vader iemand zou gedood hebben, waarom hij daarvoor naar de gevangenis moest en om welke reden hij was gevlucht (CGVS p.22). U weet niet of wat gebeurde met zijn werk te maken heeft (CGVS p.23). Zodoende beschikt u en zodoende eveneens het Commissariaat-generaal over geen enkele informatie omtrent de achtergrond van uw aangehaalde vrees voor vervolging. Dat u zodanig op de oppervlakte blijft met betrekking tot de oorzaak van uw vrees voor vervolging, ondergraaft deze vrees volledig. U verklaart nochtans te proberen zich te informeren over wat voorviel maar beweert dat u geen verdere informatie wordt gegeven (CGVS p.23). U verklaart nog drie keer contact te hebben gehad met uw moeder sinds u in België verblijft en dat ook uw tante contact heeft met uw moeder (CGVS p.8). U verklaart daarbij uw tante vaak naar de ware toedracht met betrekking tot uw vertrek uit Angola te hebben gevraagd en beweert dat zij nog steeds in contact staat met uw moeder (CGVS p.23). Het is dan ook uiterst opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u niet in staat zou zijn meer informatie te verkrijgen met betrekking tot de reden waardoor u uw land van herkomst diende te verlaten. Dat uw moeder en uw tante zouden weigeren uw verdere informatie te verstrekken is bovendien weinig logisch of aannemelijk te noemen. U bent namelijk ondertussen meerderjarig en u doet op aanraden van uw tante beroep op de Belgische autoriteiten om zich beschermd te weten. Dat zij u in een dergelijke situatie geen verdere informatie zouden verstrekken om uw verzoek om internationale bescherming te staven houdt weinig steek.

Uw geloofwaardigheid wordt bovendien verder ondermijnd door het feit dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen omtrent de problemen die uw moeder zou hebben gekend ten gevolge van de daden van uw vader. U slaagt er vooreerst niet in aan te geven om welke reden ook uw moeder vervolging zou hebben gekend. U kan enkel stellen dat zij misschien iets te maken heeft met de problemen van uw vader maar weet niet wat zij er dan juist mee te maken zou kunnen hebben of waarom men zou denken dat zij hier effectief iets mee te maken had (CGVS p.8-9). **Verder bent u niet eenduidig wat betreft de arrestatie van uw moeder omwille van deze vermeende problemen.** U verklaart dat zij naar uw weten slechts één keer werd opgepakt (CGVS p.18) maar legt hier tegenstrijdige verklaringen over af. Waar u in eerste instantie verklaart dat zij werd opgepakt toen u samen met haar onderweg naar de luchthaven was (CGVS p.7), verklaart u verder dat zij voordien reeds werd gearresteerd. U beweert dat u merkte dat uw moeder niet thuis was toen u thuis kwam en daarom vermoedde dat zij werd opgepakt. Vervolgens zou zij tijdelijk zijn vrijgelaten en pas in die periode u, uw broer en uw zus naar de luchthaven hebben gebracht. Aangezien u beweert dat uw moeder tijdelijk vrij was toen zij besloot dat jullie zouden reizen en jullie toevertrouwde dat vrienden en familieleden voor haar vrijlating hadden betaald blijkt hieruit dat uw moeder wel degelijk eerder gearresteerd zou zijn geweest (CGVS p.18). Deze weinig consistente verklaringen omtrent de arrestatie(s) van uw moeder, het enige feit dat u zelf van dichtbij zou hebben meegemaakt, ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van uw risico op vervolging in Angola. Daarenboven, indien u werkelijk een risico op vervolging zou lopen in Angola omwille van de problemen van uw ouders, is het uiterst opmerkelijk dat u en uw broer en uw zus het land dienden te ontvluchten maar dat uw moeder nog steeds in Angola zou blijven. U bent niet op de hoogte of zij nog enige pogingen ondernam om het land te verlaten of dat zij nog enige problemen zou hebben gekend (CGVS p.25).

Indien al wordt aangenomen dat uw familie enige problemen kende, quod non, wijst niets er op dat ook u om die reden vervolging zou dienen te vrez. Vooreerst is het Commissariaat-generaal om dit aan te nemen volledig aangewezen op uw zeer beknopte verklaringen op dat vlak, wat reeds een zeer beperkte basis vormt om deze vrees voor vervolging aan te nemen. Maar zelfs indien dit wordt aangenomen vormt dit onvoldoende basis om uit te gaan van een vrees voor vervolging in uw hoofde. **Daarnaast heeft u nooit enige persoonlijke problemen gekend in Angola** en dacht u zelfs niet problemen te zullen kennen en voelde u zich er niet onveilig (CGVS p.21). **Verder weet u niet aan te geven wat er zou kunnen gebeuren bij een terugkeer.** U verklaart dat de redenen voor uw vertrek bij uw ouders liggen en dat zij jullie naar het buitenland stuurden uit vrees dat jullie iets zou overkomen. U weet echter niet aan te geven wat precies zou kunnen gebeuren (CGVS p.24). U verwijst louter naar het feit niet te weten waar u terecht kan omdat u niet op de hoogte bent waar uw ouders momenteel verblijven. Wanneer u wordt gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwijst u in de eerste plaats naar het feit dat u niet weet waar u zou kunnen wonen (CGVS p.21). Zoals eerder aangehaald is er wel enig contact met uw moeder, u geeft daarbij geen reden aan gerelateerd aan de Conventie van Genève waarom u niet bij uw moeder zou kunnen verblijven in Uige. U verwijst naar de algemene situatie in de stad en dat u op dit moment niet precies weet waar uw moeder zich bevindt. U had echter reeds contact met uw moeder, er zijn geen redenen om aan te nemen dat dit contact niet hersteld zou kunnen worden (CGVS p.21). **Waar u verwijst naar het feit dat u vreest dat wraak zou worden genomen op u en uw broer en uw zus omwille van de problemen die uw ouders er hebben gekend weet u ook dit**

niet concreet te maken (CGVS p.21). Opnieuw dient verwezen te worden naar uw complete onwetendheid met betrekking tot de oorzaak van deze problemen. U geeft daarnaast enkel in uiterst algemene termen aan dat dit de manier is waarop Angolezen zijn en veel families wraak willen nemen als hen iets overkomt (CGVS p.21-22). U verklaart anderzijds nooit opgemerkt te hebben dat naar u of uw broer of uw zus werd gezocht (CGVS p.24). U verklaart bovendien de familie die u problemen zou kunnen bezorgen uit wraak omwille van wat uw vader zou hebben gedaan niet te kennen. Over deze familie die u verklaart te vrezen kan u niets van informatie verstrekken. U weet niet hoe zij heten, waar zij vandaan komen of waar zij zijn. Evenmin zou u hier ooit naar geïnformeerd hebben (CGVS p.22). Zodoende bent u niet in staat aan te geven wie uw actoren van vervolging uitmaken, wat er voor zorgt dat uw persoonlijke vrees voor vervolging moeilijk aan te nemen valt. Daarnaast zou u nooit opgemerkt hebben dat zij trachtten uw familie te contacteren (CGVS p.22). Zodoende slaagt u er niet in enige vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit het bovenstaande dient dan ook geconcludeerd dat u geen enkel zicht hebt op de vervolging die u vreest. Louter verwijzen naar de problemen van uw vader zonder hier enige informatie over te verschaffen of gevolgen aan te koppelen volstaat in deze niet. **Indien u geen enkele basisinformatie weet weer te geven over de redenen die er toe leidden uw land van herkomst te verlaten of de vrees die u koestert bij een terugkeer naar Angola, stelt u het Commissariaat-generaal niet in staat deze vrees te beoordelen. Enige indicaties van uw vrees voor vervolging zijn noodzakelijk om uw risico bij terugkeer in te schatten.** Wanneer dit achterwege blijft kan in uw hoofd geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève worden aangenomen.

Tot slot dragen uw verklaringen over de manier waarop u naar België zou zijn gereisd en de informatie hieromtrent beschikbaar bij het Commissariaat-generaal evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. De informatie die blijkt uit uw visumdossier is zodanig in strijd met uw verklaringen dat dit de door u aangehaalde feiten volledig ondermijnt. Uit uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u samen met ene D.S.M. een visumaanvraag indiende en een Schengenvisum verkreeg van Portugal. Deze naam stemt overeen met de naam van uw vader zoals door u opgegeven (CGVS p.7). Nog daargelaten dat u verklaart dat het reeds voordien de bedoeling was om samen met uw ouders te reizen (CGVS p.9-10) pleit het niet in uw voordeel dat u de man die volgens dit dossier met D.S.M. overeenstemt niet meent te kennen. Wanneer u een foto wordt voorgelegd van deze persoon beweert hem nog nooit gezien te hebben (CGVS p.25). U bent zeker dat het uw vader niet is maar geeft enige tijd later aan dat het eventueel uw oom kan zijn (CGVS p.26), daarmee ingaand tegen uw eerdere verklaring deze persoon nog nooit te hebben gezien. Eveneens in strijd met uw verklaringen is de periode wanneer dit visum werd uitgereikt. U verklaart dat uw vader begin 2019 de problemen (waardoor u verklaart het land te hebben moeten verlaten) zou hebben gekend en jullie dan ook in februari 2019 het land hebben verlaten (CGVS p.9). Het visum dat jullie werd verstrekt was echter slechts geldig van januari tot februari 2018. Aangezien u stelde dat jullie de juiste documenten hadden om te reizen en u dus een (legaal) visum gebruikt hebt bij uw reis en aangezien dat het enige visum is dat onder uw identiteit valt terug te vinden, zijn er zeer sterke aanwijzingen dat u met dit visum, begin 2018 (bij de DVZ verklaarde u overigens Angola legaal verlaten te hebben in de herfst / winter van 2018 - verklaring DVZ, dd.6/12/2019, vraag 32), naar Europa reisde. Daarmee zowel het moment dat jullie het land zouden hebben verlaten als de door u aangehaalde problemen van uw vader op de helling zettend. Ook al zou uw visum aangevraagd zijn met het oog op een reguliere reis blijkt hieruit dat u al voor de problemen die u meent die uw familie heeft gekend het land heeft verlaten, daarmee uw vrees voor vervolging compleet ondergravend.

Gezien jij je op dezelfde motieven baseert vloeit hieruit voort dat ook in jouw hoofd niet kan worden aangenomen dat je een risico op vervolging zou lopen in jouw land van herkomst. Zelf breng je geen enkel element aan dat de verklaringen van je broer in een ander daglicht stellen of dat wijst op een vrees voor vervolging in jouw hoofd. Ook jij kunt geen enkele informatie verschaffen over wat jouw familie zou zijn overkomen. Je weet zo goed als niets meer over je leven in Angola. Je verklaart niet te weten welke problemen jullie in Angola hadden of om welke reden jullie het land dienden te verlaten (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.5). Je verklaart niet te willen terugkeren naar Angola maar kan niet aangeven om welke reden je er niet terug zou willen gaan. Je kan enkel een keer dat je gevallen bent aangeven als een moment waarop je bang was (CGVS p.6). Je verklaart dat je vader in de gevangenis zou zijn omdat hij iemand vermoordde maar kan daar niets meer over vertellen. Evenmin over de eventuele problemen die je moeder zou hebben gekend (CGVS p.6).

Hieruit kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat ook jij geen elementen weet aan te halen die wijzen op een vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Angola. Hoewel in jouw hoofd

zeker rekening dient te worden gehouden met jouw jonge leeftijd en er dan ook geen uitgebreide en gedetailleerde verklaringen kunnen worden verwacht, dient te worden besloten dat het Commissariaat-generaal over geen enkel element beschikt waaruit een vrees voor vervolging in Angola blijkt. Ook jouw broer wist in jouw hoofde geen dergelijke elementen aan te brengen.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris eveneens op het feit dat ook in hoofde van jouw broers, M.An.D.J. (CGVS-kenmerk 19/12629) en M.D.A. (CGVS-kenmerk 19/12630) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.”

1.2. De bestreden beslissing inzake eerste verzoeker A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Luanda en van Bakongo origine. Je woonde tot aan jouw vertrek uit het land in Luanda. Je woonde er samen met jouw ouders, jouw broer J. (CGVS-kenmerk 19/12629) en uw zus S. (CGVS-kenmerk 19/12631). Je ging er naar school tot je vertrok uit het land. Jouw moeder is verkoopster en jouw vader is militair, hij werkt als fuselier en had de graad van kapitein. Jouw vader zou als militair iemand gedood hebben en zou om die reden gearresteerd zijn. Eind februari 2019 ben je samen met jouw broer J. en zus S. vertrokken uit Angola. Jullie gingen samen met je moeder en een vriend van haar naar de luchthaven maar op de luchthaven werd je moeder gearresteerd. Je vermoedt dat ook dit te maken heeft met het feit dat uw vader als militair iemand gedood zou hebben. Zij werd terug vrij gelaten onder voorwaarden maar sloeg op de vlucht. Zij zou zich momenteel in Uige (Angola) bevinden. Je verliet het land uit vrees door de problemen van jouw vader ook zelf vervolgd te zullen worden. Je reisde uiteindelijk met jouw oom An. per vliegtuig naar België waar jij, jouw broer J. en jouw zus S. op 01 maart 2019 een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend. In België verblijven jullie bij jouw tante, N.K.L. (CGVS-kenmerk 92/62165B). Zij beschikt over de Congolese nationaliteit en diende op 10 februari 2004 een verzoek om internationale bescherming in in België maar dit werd haar geweigerd.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je volgende documenten neer: je originele identiteitskaart en een brief van je school.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen problemen te kennen omwille van jouw ouders. Je kan echter onvoldoende informatie aanreiken om aan te nemen dat je vreest voor vervolging in jouw land van herkomst en nood hebt aan internationale bescherming.

Je baseert je verzoek om internationale bescherming volledig op de motieven eveneens aangehaald door jouw broer J. (CGVS nr 19/12629). Het verzoek van jouw broer werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Je broer is er namelijk niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt. Hij slaagde er niet in ook maar enige informatie aan te reiken die het Commissariaat-generaal kan doen besluiten dat in jullie hoofde een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen. Hij gaf blijk van geen enkel inzicht in de problemen die binnen jouw familie zouden spelen en legt inconsistente verklaringen af met betrekking tot de gevolgen die deze problemen voor jouw moeder zouden hebben gehad. Er diende geconcludeerd dat niets er op wees dat hij, en bijgevolg ook jij en je zus, problemen kenden omwille van wat jouw vader zou zijn overkomen of dat jullie dergelijke problemen zouden kennen bij een terugkeer naar Angola. Jouw broer wist namelijk de mogelijke problemen die hieruit zouden voortvloeien allerminst concreet te maken.

De ongeloofwaardigheid van het relaas van jouw broer werd als volgt gemotiveerd:

U slaagt er niet in ook maar enige informatie aan te reiken die het Commissariaat-generaal kan doen besluiten dat in uw hoofde een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen. Waar u verklaart dat uw vader iemand zou hebben vermoord en dat zowel u als uw broer A. en uw zus S. als uw moeder daardoor risico lopen op vervolging weet u niet aannemelijk te maken dat u hierdoor enige gevolgen zou kennen. U kan namelijk niet nog maar een begin van bijkomende informatie verstrekken dat dit risico op vervolging aantoonst. **U heeft geen enkel inzicht in de problemen die binnen uw familie zouden spelen.** U weet niet wie uw vader zou gedood hebben, waar dit is gebeurd, wanneer dit is voorgevallen of in welke omstandigheden dit gebeurde (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.22-23). U weet niet waarom uw vader iemand zou gedood hebben, waarom hij daarvoor naar de gevangenis moest en om welke reden hij was gevlucht (CGVS p.22). U weet niet of wat gebeurde met zijn werk te maken heeft (CGVS p.23). Zodoende beschikt u en zodoende eveneens het Commissariaat-generaal over geen enkele informatie omtrent de achtergrond van uw aangehaalde vrees voor vervolging. Dat u zodanig op de oppervlakte blijft met betrekking tot de oorzaak van uw vrees voor vervolging, ondergraaft deze vrees volledig. U verklaart nochtans te proberen zich te informeren over wat voorviel maar beweert dat u geen verdere informatie wordt gegeven (CGVS p.23). U verklaart nog drie keer contact te hebben gehad met uw moeder sinds u in België verblijft en dat ook uw tante contact heeft met uw moeder (CGVS p.8). U verklaart daarbij uw tante vaak naar de ware toedracht met betrekking tot uw vertrek uit Angola te hebben gevraagd en beweert dat zij nog steeds in contact staat met uw moeder (CGVS p.23). Het is dan ook uiterst opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u niet in staat zou zijn meer informatie te verkrijgen met betrekking tot de reden waardoor u uw land van herkomst diende te verlaten.

Dat uw moeder en uw tante zouden weigeren uw verdere informatie te verstrekken is bovendien weinig logisch of aannemelijk te noemen. U bent namelijk ondertussen meerderjarig en u doet op aanraden van uw tante beroep op de Belgische autoriteiten om zich beschermd te weten. Dat zij u in een dergelijke

situatie geen verdere informatie zouden verstrekken om uw verzoek om internationale bescherming te staven houdt weinig steek.

Uw geloofwaardigheid wordt bovendien verder ondermijnd door het feit dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen omtrent de problemen die uw moeder zou hebben gekend ten gevolge van de daden van uw vader. U slaagt er vooreerst niet in aan te geven om welke reden ook uw moeder vervolging zou hebben gekend. U kan enkel stellen dat zij misschien iets te maken heeft met de problemen van uw vader maar weet niet wat zij er dan juist mee te maken zou kunnen hebben of waarom men zou denken dat zij hier effectief iets mee te maken had (CGVS p.8-9). **Verder bent u niet eenduidig wat betreft de arrestatie van uw moeder omwille van deze vermeende problemen.** U verklaart dat zij naar uw weten slechts één keer werd opgepakt (CGVS p.18) maar legt hier tegenstrijdige verklaringen over af. Waar u in eerste instantie verklaart dat zij werd opgepakt toen u samen met haar onderweg naar de luchthaven was (CGVS p.7), verklaart u verder dat zij voordien reeds werd gearresteerd. U beweert dat u merkte dat uw moeder niet thuis was toen u thuis kwam en daarom vermoedde dat zij werd opgepakt. Vervolgens zou zij tijdelijk zijn vrijgelaten en pas in die periode u, uw broer en uw zus naar de luchthaven hebben gebracht. Aangezien u beweert dat uw moeder tijdelijk vrij was toen zij besloot dat jullie zouden reizen en jullie toevertrouwde dat vrienden en familieleden voor haar vrijlating hadden betaald blijkt hieruit dat uw moeder wel degelijk eerder gearresteerd zou zijn geweest (CGVS p.18). Deze weinig consistente verklaringen omtrent de arrestatie(s) van uw moeder, het enige feit dat u zelf van dichtbij zou hebben meegemaakt, ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van uw risico op vervolging in Angola. Daarenboven, indien u werkelijk een risico op vervolging zou lopen in Angola omwille van de problemen van uw ouders, is het uiterst opmerkelijk dat u en uw broer en uw zus het land dienden te ontvluchten maar dat uw moeder nog steeds in Angola zou blijven. U bent niet op de hoogte of zij nog enige pogingen ondernam om het land te verlaten of dat zij nog enige problemen zou hebben gekend (CGVS p.25).

Indien al wordt aangenomen dat uw familie enige problemen kende, quod non, wijst niets er op dat ook u om die reden vervolging zou dienen te vrezen. Vooreerst is het Commissariaat-generaal om dit aan te nemen volledig aangewezen op uw zeer beknopte verklaringen op dat vlak, wat reeds een zeer beperkte basis vormt om deze vrees voor vervolging aan te nemen. Maar zelfs indien dit wordt aangenomen vormt dit onvoldoende basis om uit te gaan van een vrees voor vervolging in uw hoofde. **Daarnaast heeft u nooit enige persoonlijke problemen gekend in Angola** en dacht u zelfs niet problemen te zullen kennen en voelde u zich er niet onveilig (CGVS p.21). **Verder weet u niet aan te geven wat er zou kunnen gebeuren bij een terugkeer.** U verklaart dat de redenen voor uw vertrek bij uw ouders liggen en dat zij jullie naar het buitenland stuurden uit vrees dat jullie iets zou overkomen. U weet echter niet aan te geven wat precies zou kunnen gebeuren (CGVS p.24). U verwijst louter naar het feit niet te weten waar u terecht kan omdat u niet op de hoogte bent waar uw ouders momenteel verblijven. Wanneer u wordt gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwijst u in de eerste plaats naar het feit dat u niet weet waar u zou kunnen wonen (CGVS p.21). Zoals eerder aangehaald is er wel enig contact met uw moeder, u geeft daarbij geen reden aan gerelateerd aan de Conventie van Genève waarom u niet bij uw moeder zou kunnen verblijven in Uige. U verwijst naar de algemene situatie in de stad en dat u op dit moment niet precies weet waar uw moeder zich bevindt. U had echter reeds contact met uw moeder, er zijn geen redenen om aan te nemen dat dit contact niet hersteld zou kunnen worden (CGVS p.21). **Waar u verwijst naar het feit dat u vreest dat wraak zou worden genomen op u en uw broer en uw zus omwille van de problemen die uw ouders er hebben gekend weet u ook dit niet concreet te maken** (CGVS p.21). Opnieuw dient verwezen te worden naar uw complete onwetendheid met betrekking tot de oorzaak van deze problemen. U geeft daarnaast enkel in uiterst algemene termen aan dat dit de manier is waarop Angolezen zijn en veel families wraak willen nemen als hen iets overkomt (CGVS p.21-22). U verklaart anderzijds nooit opgemerkt te hebben dat naar u of uw broer of uw zus werd gezocht (CGVS p.24). U verklaart bovendien de familie die u problemen zou kunnen bezorgen uit wraak omwille van wat uw vader zou hebben gedaan niet te kennen. Over deze familie die u verklaart te vrezen kan u niets van informatie verstrekken. U weet niet hoe zij heten, waar zij vandaan komen of waar zij zijn. Evenmin zou u hier ooit naar geïnformeerd hebben (CGVS p.22). Zodoende bent u niet in staat aan te geven wie uw actoren van vervolging uitmaken, wat er voor zorgt dat uw persoonlijke vrees voor vervolging moeilijk aan te nemen valt. Daarnaast zou u nooit opgemerkt hebben dat zij trachtten uw familie te contacteren (CGVS p.22). Zodoende slaagt u er niet in enige vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit het bovenstaande dient dan ook geconcludeerd dat u geen enkel zicht hebt op de vervolging die u vreest. Louter verwijzen naar de problemen van uw vader zonder hier enige informatie over te verschaffen of gevolgen aan te koppelen volstaat in deze niet. **Indien u geen enkele basisinformatie**

weet weer te geven over de redenen die er toe leidden uw land van herkomst te verlaten of de vrees die u koestert bij een terugkeer naar Angola, stelt u het Commissariaat-generaal niet in staat deze vrees te beoordelen. Enige indicaties van uw vrees voor vervolging zijn noodzakelijk om uw risico bij terugkeer in te schatten. Wanneer dit achterwege blijft kan in uw hoofdte geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève worden aangenomen.

Tot slot dragen uw verklaringen over de manier waarop u naar België zou zijn gereisd en de informatie hieromtrent beschikbaar bij het Commissariaat-generaal evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. De informatie die blijkt uit uw visumdossier is zodanig in strijd met uw verklaringen dat dit de door u aangehaalde feiten volledig ondermijnt. Uit uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u samen met ene D.S.M. een visumaanvraag indiende en een Schengenvisum verkreeg van Portugal. Deze naam stemt overeen met de naam van uw vader zoals door u opgegeven (CGVS p.7). Nog daargelaten dat u verklaart dat het reeds voordien de bedoeling was om samen met uw ouders te reizen (CGVS p.9-10) pleit het niet in uw voordeel dat u de man die volgens dit dossier met D.S.M. overeenstemt niet meent te kennen. Wanneer u een foto wordt voorgelegd van deze persoon beweert hem nog nooit gezien te hebben (CGVS p.25). U bent zeker dat het uw vader niet is maar geeft enige tijd later aan dat het eventueel uw oom kan zijn (CGVS p.26), daarmee ingaand tegen uw eerdere verklaring deze persoon nog nooit te hebben gezien. Eveneens in strijd met uw verklaringen is de periode wanneer dit visum werd uitgereikt. U verklaart dat uw vader begin 2019 de problemen (waardoor u verklaart het land te hebben moeten verlaten) zou hebben gekend en jullie dan ook in februari 2019 het land hebben verlaten (CGVS p.9). Het visum dat jullie werd verstrekt was echter slechts geldig van januari tot februari 2018. Aangezien u stelde dat jullie de juiste documenten hadden om te reizen en u dus een (legaal) visum gebruikt hebt bij uw reis en aangezien dat het enige visum is dat onder uw identiteit valt terug te vinden, zijn er zeer sterke aanwijzingen dat u met dit visum, begin 2018 (bij de DVZ verklaarde u overigens Angola legaal verlaten te hebben in de herfst / winter van 2018 - verklaring DVZ, dd.6/12/2019, vraag 32), naar Europa reisde. Daarmee zowel het moment dat jullie het land zouden hebben verlaten als de door u aangehaalde problemen van uw vader op de helling zettend. Ook al zou uw visum aangevraagd zijn met het oog op een reguliere reis blijkt hieruit dat u al voor de problemen die u meent die uw familie heeft gekend het land heeft verlaten, daarmee uw vrees voor vervolging compleet ondergravend.

Gezien jij je op dezelfde motieven baseert vloeit hieruit voort dat ook in jouw hoofdte niet kan worden aangenomen dat je een risico op vervolging zou lopen in jouw land van herkomst. Zelf breng je geen enkel element aan dat de verklaringen van je broer in een ander daglicht stellen of dat wijst op een vrees voor vervolging in jouw hoofdte. Ook jij kunt geen enkele informatie verschaffen over wat jouw familie zou zijn overkomen. Je verklaart dat je vader in de gevangenis zit omdat hij iemand vermoordde maar ook jij kunt hier geen bijkomende informatie over verschaffen (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.8). Je steunt volledig op wat je oudere broer je vertelde en weet niet in welke gevangenis hij verblijft, sinds wanneer of wat er juist gebeurd is dat hij in de gevangenis terecht kwam. Ook wat betreft je moeder weet je niet waarom zij zou zijn gevlucht uit Luanda of om welke reden zij zou zijn opgepakt. (CGVS p.6-7). De enige reden die je aanhaalt waardoor je niet terug zou kunnen keren naar Angola betreft het feit dat je niet zou weten waar je ouders zich op dit moment bevinden (CGVS p.8). Anderzijds geef je aan dat er wel degelijk contact was met je moeder sinds je in België verbleef (CGVS p.5), er kan dan ook worden aangenomen dat je in staat zou zijn dit contact te herstellen. Verder vermoed je enkel dat de problemen van je ouders ook weerslag zouden kunnen hebben op jouw leven maar weet je niet welke problemen dit voor jou zou kunnen veroorzaken (CGVS p.8). Buiten een overval bijna tien jaar geleden en een weinig stabiele financiële situatie haal je niets aan die je bang maakte of die je vreesde dat je zou kunnen overkomen in Angola (CGVS p.9).

Hieruit kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat ook jij geen elementen weet aan te halen die wijzen op een vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Angola. Hoewel in jouw hoofdte zeker rekening dient te worden gehouden met jouw jonge leeftijd en er dan ook geen uitgebreide en gedetailleerde verklaringen kunnen worden verwacht, dient te worden besloten dat het Commissariaat-generaal over geen enkel element beschikt waaruit een vrees voor vervolging in Angola blijkt. Ook jouw broer wist in jouw hoofdte geen dergelijke elementen aan te brengen.

De documenten die je neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Jouw identiteitskaart toont enkel je identiteit aan maar kan op geen enkele manier jouw vrees voor vervolging in jouw land van herkomst aantonen. De **brief van jouw school** staat eveneens los van de problemen die je in Angola zou hebben gekend en heeft enkel betrekking op jouw leven na je vertrek uit het land en kan derhalve onmogelijk elementen bevatten die jouw vrees voor vervolging in Angola aantonen.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris eveneens op het feit dat ook in hoofde van jouw broer, M.An.D.J. (CGVS-kenmerk 19/12629) en jouw zus, V.An.D.S. (CGVS-kenmerk 19/12631) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.”

1.3. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker J. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Luanda en van Bakongo origine. U woonde tot aan uw vertrek uit het land in Luanda. U woonde er samen met uw ouders, uw broer A. (CGVS-kenmerk 19/12630) en uw zus S. (CGVS-kenmerk 19/12631). U ging er tot de vijfde graad naar school. Uw moeder is verkoopster en uw vader is militair, hij werkt als fuselier en had de graad van kapitein. Uw vader zou als militair iemand gedood hebben en zou om die reden begin 2019 gearresteerd zijn. Eind februari 2019 bent u samen met uw broer A. en zus S. vertrokken uit Angola. Jullie gingen samen met uw moeder en een vriend van haar naar de luchthaven maar op de luchthaven werd uw moeder gearresteerd door mannen in burgerkledij. U vermoedt dat ook dit te maken heeft met het feit dat uw vader als militair iemand gedood zou hebben. Zij werd terug vrij gelaten met voorwaarden maar sloeg op de vlucht. Zij zou zich momenteel in Uige (Angola) bevinden. U verliet het land uit vrees door de problemen van uw vader ook zelf vervolgd te zullen worden. U reisde uiteindelijk met uw oom An. per vliegtuig naar België waar u, uw broer A. en uw zus S. op 01 maart 2019 een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend. In België verblijven jullie bij uw tante, N.K.L. (CGVS-kenmerk 92/62165B). Zij beschikt over de Congolese nationaliteit en diende op 10 februari 2004 een verzoek om internationale bescherming in in België maar dit werd haar geweigerd.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart en een brief van uw school in Luik waarin wordt gesteld dat u er school loopt en uw inspanningen worden geloofd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen problemen te kennen omwille van uw ouders. U kan echter onvoldoende informatie aanreiken om aan te nemen dat u vreest voor vervolging in uw land van herkomst en nood hebt aan internationale bescherming.

U slaagt er niet in ook maar enige informatie aan te reiken die het Commissariaat-generaal kan doen besluiten dat in uw hoofde een reëel risico op vervolging of ernstige schade kan worden aangenomen. Waar u verklaart dat uw vader iemand zou hebben vermoord en dat zowel u als uw broer A. en uw zus S. als uw moeder daardoor risico lopen op vervolging weet u niet aannemelijk te maken dat u hierdoor enige gevolgen zou kennen. U kan namelijk niet nog maar een begin van bijkomende informatie verstrekken dat dit risico op vervolging aantoonst. **U heeft geen enkel inzicht in de problemen die binnen uw familie zouden spelen.** U weet niet wie uw vader gedood zou hebben, waar dit is gebeurd, wanneer dit is voorgevallen of in welke omstandigheden dit gebeurde (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.22-23). U weet niet waarom uw vader iemand zou gedood hebben, waarom hij daarvoor naar de gevangenis moest en om welke reden hij was gevlucht (CGVS p.22). U weet niet of wat gebeurde met zijn werk te maken heeft (CGVS p.23). Zodoende beschikt u en zodoende eveneens het Commissariaat-generaal over geen enkele informatie omtrent de achtergrond van uw aangehaalde vrees voor vervolging. Dat u zodanig op de oppervlakte blijft met betrekking tot de oorzaak van uw vrees voor vervolging, ondergraaft deze vrees volledig. U verklaart nochtans te proberen zich te informeren over wat voorviel maar beweert dat u geen verdere informatie wordt gegeven (CGVS p.23). U verklaart nog drie keer contact te hebben gehad met uw moeder sinds u in België verblijft en dat ook uw tante contact heeft met uw moeder (CGVS p.8). U verklaart daarbij uw tante vaak naar de ware toedracht met betrekking tot uw vertrek uit Angola te hebben gevraagd en beweert dat zij nog steeds in contact staat met uw moeder (CGVS p.23). Het is dan ook uiterst opmerkelijk en ongeloofwaardig dat u niet in staat zou zijn meer informatie te verkrijgen met betrekking tot de reden waardoor u uw land van herkomst diende te verlaten. Dat uw moeder en uw tante zouden weigeren uw verdere informatie te verstrekken is bovendien weinig logisch of aannemelijk te noemen. U bent namelijk ondertussen meerderjarig en u doet op aanraden van uw tante beroep op de Belgische autoriteiten om zich beschermd te weten. Dat zij u in een dergelijke situatie geen verdere informatie zouden verstrekken om uw verzoek om internationale bescherming te staven houdt weinig steek.

Uw geloofwaardigheid wordt bovendien verder ondermijnd door het feit dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen omtrent de problemen die uw moeder zou hebben gekend ten gevolge van de daden van uw vader. U slaagt er vooreerst niet in aan te geven om welke reden ook uw moeder vervolging zou hebben gekend. U kan enkel stellen dat zij misschien iets te maken heeft met de problemen van uw vader maar weet niet wat zij er dan juist mee te maken zou kunnen hebben of waarom men zou denken dat zij hier effectief iets mee te maken had (CGVS p.8-9). **Verder bent u niet eenduidig wat betreft de arrestatie van uw moeder omwille van deze vermeende problemen.** U verklaart dat zij naar uw weten slechts één keer werd opgepakt (CGVS p.18) maar legt hier tegenstrijdige verklaringen over af. Waar u in eerste instantie verklaart dat zij werd opgepakt toen u samen met haar onderweg naar de luchthaven was (CGVS p.7), verklaart u verder dat zij voordien reeds werd gearresteerd. U beweert dat u merkte dat uw moeder niet thuis was toen u thuis kwam en daarom vermoedde dat zij werd opgepakt. Vervolgens zou zij tijdelijk zijn vrijgelaten en pas in die periode u, uw broer en uw zus naar de luchthaven hebben gebracht. Aangezien u beweert dat uw moeder tijdelijk vrij was toen zij besloot dat jullie zouden reizen en jullie toevertrouwde dat vrienden en familieleden voor haar vrijlating hadden betaald blijkt hieruit dat uw moeder wel degelijk eerder gearresteerd zou zijn geweest (CGVS p.18). Deze weinig consistente verklaringen omtrent de arrestatie(s) van uw moeder, het enige feit dat u zelf van dichtbij zou hebben meegemaakt, ondergraaft dan ook verder de geloofwaardigheid van uw risico op vervolging in Angola. Daarenboven, indien u werkelijk een risico op vervolging zou lopen in Angola omwille van de problemen van uw ouders, is het uiterst opmerkelijk dat u en uw broer en uw zus het land dienden te ontvluchten maar dat uw moeder nog steeds in Angola zou blijven. U bent niet op de hoogte of zij nog enige pogingen ondernam om het land te verlaten of dat zij nog enige problemen zou hebben gekend (CGVS p.25).

Indien al wordt aangenomen dat uw familie enige problemen kende, quod non, wijst niets er op dat ook u om die reden vervolging zou dienen te vrezen. Vooreerst is het Commissariaat-generaal om dit aan te nemen volledig aangewezen op uw zeer beknopte verklaringen op dat vlak, wat reeds een zeer beperkte basis vormt om deze vrees voor vervolging aan te nemen. Maar zelfs indien dit wordt

aangenomen vormt dit onvoldoende basis om uit te gaan van een vrees voor vervolging in uw hoofde. **Daarnaast heeft u nooit enige persoonlijke problemen gekend in Angola** en dacht u zelfs niet problemen te zullen kennen en voelde u zich er niet onveilig (CGVS p.21). **Verder weet u niet aan te geven wat er zou kunnen gebeuren bij een terugkeer.** U verklaart dat de redenen voor uw vertrek bij uw ouders liggen en dat zij jullie naar het buitenland stuurden uit vrees dat jullie iets zou overkomen. U weet echter niet aan te geven wat precies zou kunnen gebeuren (CGVS p.24). U verwijst louter naar het feit niet te weten waar u terecht kan omdat u niet op de hoogte bent waar uw ouders momenteel verblijven. Wanneer u wordt gevraagd naar uw vrees bij terugkeer verwijst u in de eerste plaats naar het feit dat u niet weet waar u zou kunnen wonen (CGVS p.21). Zoals eerder aangehaald is er wel enig contact met uw moeder, u geeft daarbij geen reden aan gerelateerd aan de Conventie van Genève waarom u niet bij uw moeder zou kunnen verblijven in Uige. U verwijst naar de algemene situatie in de stad en dat u op dit moment niet precies weet waar uw moeder zich bevindt. U had echter reeds contact met uw moeder, er zijn geen redenen om aan te nemen dat dit contact niet hersteld zou kunnen worden (CGVS p.21). **Waar u verwijst naar het feit dat u vreest dat wraak zou worden genomen op u en uw broer en uw zus omwille van de problemen die uw ouders er hebben gekend weet u ook dit niet concreet te maken** (CGVS p.21). Opnieuw dient verwezen te worden naar uw complete onwetendheid met betrekking tot de oorzaak van deze problemen. U geeft daarnaast enkel in uiterst algemene termen aan dat dit de manier is waarop Angolezen zijn en veel families wraak willen nemen als hen iets overkomt (CGVS p.21-22). U verklaart anderzijds nooit opgemerkt te hebben dat naar u of uw broer of uw zus werd gezocht (CGVS p.24). U verklaart bovendien de familie die u problemen zou kunnen bezorgen uit wraak omwille van wat uw vader zou hebben gedaan niet te kennen. Over deze familie die u verklaart te vrezen kan u niets van informatie verstrekken. U weet niet hoe zij heten, waar zij vandaan komen of waar zij zijn. Evenmin zou u hier ooit naar geïnformeerd hebben (CGVS p.22). Zodoende bent u niet in staat aan te geven wie uw actoren van vervolging uitmaken, wat er voor zorgt dat uw persoonlijke vrees voor vervolging moeilijk aan te nemen valt. Daarnaast zou u nooit opgemerkt hebben dat zij trachtten uw familie te contacteren (CGVS p.22). Zodoende slaagt u er niet in enige vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Uit het bovenstaande dient dan ook geconcludeerd dat u geen enkel zicht hebt op de vervolging die u vreest. Louter verwijzen naar de problemen van uw vader zonder hier enige informatie over te verschaffen of gevolgen aan te koppelen volstaat in deze niet. **Indien u geen enkele basisinformatie weet weer te geven over de redenen die er toe leidden uw land van herkomst te verlaten of de vrees die u koestert bij een terugkeer naar Angola, stelt u het Commissariaat-generaal niet in staat deze vrees te beoordelen. Enige indicaties van uw vrees voor vervolging zijn noodzakelijk om uw risico bij terugkeer in te schatten.** Wanneer dit achterwege blijft kan in uw hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève worden aangenomen.

Tot slot dragen uw verklaringen over de manier waarop u naar België zou zijn gereisd en de informatie hieromtrent beschikbaar bij het Commissariaat-generaal evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. De informatie die blijkt uit uw visumdossier is zodanig in strijd met uw verklaringen dat dit de door u aangehaalde feiten volledig ondermijnt. Uit uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u samen met ene D.S.M. een visumaanvraag indiende en een Schengenvisum verkreeg van Portugal. Deze naam stemt overeen met de naam van uw vader zoals door u opgegeven (CGVS p.7). Nog daargelaten dat u verklaart dat het reeds voordien de bedoeling was om samen met uw ouders te reizen (CGVS p.9-10) pleit het niet in uw voordeel dat u de man die volgens dit dossier met D.S.M. overeenstemt niet meent te kennen. Wanneer u een foto wordt voorgelegd van deze persoon beweert hem nog nooit gezien te hebben (CGVS p.25). U bent zeker dat het uw vader niet is maar geeft enige tijd later aan dat het eventueel uw oom kan zijn (CGVS p.26), daarmee ingaand tegen uw eerdere verklaring deze persoon nog nooit te hebben gezien. Eveneens in strijd met uw verklaringen is de periode wanneer dit visum werd uitgereikt. U verklaart dat uw vader begin 2019 de problemen (waardoor u verklaart het land te hebben moeten verlaten) zou hebben gekend en jullie dan ook in februari 2019 het land hebben verlaten (CGVS p.9). Het visum dat jullie werd verstrekt was echter slechts geldig van januari tot februari 2018. Aangezien u stelde dat jullie de juiste documenten hadden om te reizen en u dus een (legaal) visum gebruikt hebt bij uw reis en aangezien dat het enige visum is dat onder uw identiteit valt terug te vinden, zijn er zeer sterke aanwijzingen dat u met dit visum, begin 2018 (bij de DVZ verklaarde u overigens Angola legaal verlaten te hebben in de herfst / winter van 2018 - verklaring DVZ, dd.6/12/2019, vraag 32), naar Europa reisde. Daarmee zowel het moment dat jullie het land zouden hebben verlaten als de door u aangehaalde problemen van uw vader op de helling zettend. Ook al zou uw visum aangevraagd zijn met het oog op een reguliere reis blijkt hieruit dat u al voor de problemen die u meent die uw familie heeft gekend het land heeft verlaten, daarmee uw vrees voor vervolging compleet ondergravend.

De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw **identiteitskaart** toont enkel uw identiteit aan maar kan op geen enkele manier uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst aantonen. De **brief van uw school** staat eveneens los van de problemen die u in Angola zou hebben gekend en heeft enkel betrekking op uw leven na uw vertrek uit het land en kan derhalve onmogelijk elementen bevatten die uw vrees voor vervolging in Angola aantonen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor asiel en migratie op het feit dat ook in uw hoofde van uw broer, M.D.A. (CGVS-kenmerk 19/12630) en uw zus, V.An.D.S. (CGVSkenmerk 19/12631) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.”

Verzoekschrift

2. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van volgende bepalingen:

“- Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel
- schending van artikel 4 van Richtlijn 2004/83”.

De verzoekende partijen ontwikkelen het middel als volgt:

“2.1. Wat betreft de problemen van de familie

Het CGVS motiveert haar beslissing onder andere als volgt:

[...]

Verzoekende partijen kunnen zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

Verzoekende partijen waren niet aanwezig op het moment dat de vader werd gearresteerd, waardoor ze natuurlijk afhankelijk zijn van de informatie van derden. 3de verzoekende partij heeft getracht om zich te informeren in de mate dat hij dit natuurlijk kon. Hij is natuurlijk afhankelijk van de informatie die hij van anderen krijgt. Hij heeft in deze hele periode slechts drie maal contact kunnen hebben met zijn moeder die evenwel die momenten geen verdere informatie heeft gegeven. Ook bij de tante heeft verzoekende partij geïnformeerd, doch de tante is tevens niet op de hoogte. De tante heeft na de 3 contacten ook moeder opnieuw trachten te contacteren maar zonder resultaat. De tante heeft zelfs geïnformeerd bij de familie in Congo en dus de nodige inspanningen gedaan om moeder te kunnen contacteren doch zonder resultaat. De familie in Congo heeft ook gezocht naar de moeder van verzoekende partij doch zonder resultaat. Als er niet meer informatie is, dan kan natuurlijk ook niet meer informatie gegeven worden. Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met de omstandigheden waarin 3de verzoekende partij zich bevindt en de mogelijkheden die hij heeft.

Belangrijk in dit kader is natuurlijk het profiel van verzoekende partijen en meer specifiek de leeftijd en de specifieke kenmerken van hun Afrikaanse gemeenschap. 1ste en 2de verzoekende partijen zijn nog steeds zeer jong. 3de verzoekende partij was ook nog maar 16 jaar op moment van vertrek en is pas recentelijk 18 jaar geworden. Ouders proberen altijd hun kinderen te beschermen doch op die leeftijd nog meer. De Afrikaanse gemeenschap heeft een andere mentaliteit, kent andere tradities en normen,

en heeft een andere cultuur, dan deze zoals gekend in het Westen. De ouders nemen in hun gemeenschap alle verantwoordelijkheid en de beslissingen, ongeacht de leeftijd van de kinderen. De kinderen hebben niet het recht om deze te bevragen of in twijfel te trekken. Zelfs als de kinderen ouder zijn geworden, blijven de ouders het nog voor het zeggen hebben. De kinderen, ongeacht de leeftijd, moeten steeds hun ouders gehoorzamen, ook al zijn ze ondertussen volwassen en zelf ouder van kinderen geworden. Verzoekende partijen mogen hier dan ook niet het slachtoffer van worden en bijgevolg kan het niet verkrijgen van bijkomende informatie geen reden zijn om de bestreden beslissingen te motiveren ten nadele van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de motivatie van het CGVS niet kan weerhouden worden.

2.2. Wat betreft de problemen van de moeder ten gevolge van de daden van de vader

Het CGVS motiveert haar beslissing onder andere als volgt:

[...]

Verzoekende partijen kunnen zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

3de verzoekende partij wenst opnieuw te bevestigen dat de moeder tweemaal werd gearresteerd. De moeder werd een eerste maal gearresteerd en daarna vrijgelaten. Daarna vertrokken verzoekende partijen naar de luchthaven. Op de luchthaven werd de moeder opnieuw gearresteerd door mannen in burgerkledij.

3de verzoekende partij weet evenwel niet waar de moeder zich momenteel bevindt. Hij heeft geen contacten meer met zijn moeder. Hij kan dus ook op dit punt niet aan meer informatie geraken en kan dus ook niet meegeven waar zijn moeder zich op dit moment bevindt. Ook de tante heeft hierover geen bijkomende informatie. 3de verzoekende partijen is van oordeel dat hij hiervan niet het slachtoffer mag worden en bijgevolg kan het niet verkrijgen van bijkomende informatie geen reden zijn om de bestreden beslissingen te motiveren ten nadele van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de motivatie van het CGVS niet kan weerhouden worden.

2.3. Wat betreft de problemen van de moeder ten gevolge van de daden van de vader

Het CGVS motiveert haar beslissing onder andere als volgt:

[...]

Verzoekende partijen kunnen zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

De ouders beslisten om hun kinderen en dus om verzoekende partijen naar het buitenland te sturen omdat de ouders weten welke vrees er is. Dit kan dan ook verzoekende partijen niet kwalijk genomen worden. 3de verzoekende partij weet niet waar de moeder zich momenteel bevindt. De moeder is blijkbaar ondergedoken omdat zij juist vreest voor haar leven. Naar Uige gaan, is dan ook geen oplossing, zelfs al zou de moeder daar verblijven, welk laatste 3de verzoekende partij dus niet meer weet. Waar de moeder precies verblijft, weet 3de verzoekende partij immers niet. Deze info heeft hij niet gekregen. Zelfs de tante kan de moeder niet meer bereiken. Zo diende de tante te weten welke vaccins de kinderen al hadden gekregen en diende zij daarvoor moeder te contacteren doch zij is hierin niet geslaagd. Moeder is onbereikbaar. Uiteindelijk werd beslist om bij de kinderen alle vaccins te zetten, ook al zouden ze die reeds gehad hebben. De tante heeft de kinderen gekregen en heeft ze opgenomen en vangt ze op zo goed ze kan.

3de verzoekende partij verduidelijkt tevens dat er een verschil is tussen het feit dat er niet naar de kinderen is gezocht en dat hij niet weet of er naar de kinderen is gezocht. Het feit dat 3de verzoekende partij niet weet of men op zoek is naar hen, betekent dus niet dat hun leven niet in gevaar zou zijn. De ouders nemen de beslissing om hun kinderen hun land te laten verlaten niet lichtzinnig. Dit kan enkel maar betekenen dat het leven van de kinderen ook effectief gevaar loopt.

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de motivatie van het CGVS niet kan weerhouden worden.

2.4. Wat betreft vertrek uit Angola

Het CGVS motiveert de beslissing op dit punt onder andere als volgt:

[...]

Verzoekende partijen kunnen zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

3de verzoekende partij heeft in eerste instantie niet goed gezien wie op de foto stond maar daarna heeft hij de foto opnieuw goed bekeken. In eerste instantie herkende hij de persoon niet, maar daarna heeft hij de foto beter bekeken en herkende hij de persoon wel. De stressfactor zal hierbij een rol hebben gespeeld alsmede zijn leeftijd; hij is nog maar recentelijk 18 jaar geworden. Het belangrijkste is dat hij uiteindelijk wel de persoon op de foto heeft herkend.

Wat betreft de visumaanvraag van 2018, daar heeft hij geen kennis van. 3de verzoekende partij heeft deze aanvraag niet ingediend. Hij weet bijgevolg niet wie, hoe en wanneer deze aanvraag werd ingediend en wat het resultaat hiervan was. Hij is dan ook van oordeel dat dit hen niet kwalijk kan worden genomen.

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de motivatie van het CGVS niet kan weerhouden worden."

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van "artikel 48/4 Vreemdelingenwet en artikel 62 Vreemdelingenwet schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

Indien het vluchtelingenstatuut niet wordt toegekend, zijn verzoekers van oordeel dat zij minstens de subsidiaire bescherming toegekend zouden krijgen. In dit kader verwijzen zij naar de argumenten zoals hierboven aangehaald.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze

instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Vooreerst dient opgemerkt dat de gegevens uit verzoekers' visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier, niet overeenstemmen met de door tweede verzoeker J. aan de Belgische asielinstanties verklaarde omstandigheden van de reis van Angola naar België. De bestreden beslissingen motiveren dienaangaande terecht als volgt:

“Tot slot dragen uw verklaringen over de manier waarop u naar België zou zijn gereisd en de informatie hieromtrent beschikbaar bij het Commissariaat-generaal evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. De informatie die blijkt uit uw visumdossier is zodanig in strijd met uw verklaringen dat dit de door u aangehaalde feiten volledig ondermijnt. Uit uw visumdossier beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u samen met ene D.S.M. een visumaanvraag indiende en een Schengenvisum verkreeg van Portugal. Deze naam stemt overeen met de naam van uw vader zoals door u opgegeven (CGVS p.7). Nog daargelaten dat u verklaart dat het reeds voordien de bedoeling was om samen met uw ouders te reizen (CGVS p.9-10) pleit het niet in uw voordeel dat u de man die volgens dit dossier met D.S.M. overeenstemt niet meent te kennen. Wanneer u een foto wordt voorgelegd van deze persoon beweert hem nog nooit gezien te hebben (CGVS p.25). U bent zeker dat het uw vader niet is maar geeft enige tijd later aan dat het eventueel uw oom kan zijn (CGVS p.26), daarmee ingaand tegen uw eerdere verklaring deze persoon nog nooit te hebben gezien. Eveneens in strijd met uw verklaringen is de periode wanneer dit visum werd uitgereikt. U verklaart dat uw vader begin 2019 de problemen (waardoor u verklaart het land te hebben moeten verlaten) zou hebben gekend en jullie dan ook in februari 2019 het land hebben verlaten (CGVS p.9). Het visum dat jullie werd verstrekt was echter slechts geldig van januari tot februari 2018. Aangezien u stelde dat jullie de juiste documenten hadden om te reizen en u dus een (legaal) visum gebruikt hebt bij uw reis en aangezien dat het enige visum is dat onder uw identiteit valt terug te vinden, zijn er zeer sterke aanwijzingen dat u met dit visum, begin 2018 (bij de DVZ verklaarde u overigens Angola legaal verlaten te hebben in de herfst / winter van 2018 - verklaring DVZ, dd.6/12/2019, vraag 32), naar Europa reisde. Daarmee zowel het moment dat jullie het land zouden hebben verlaten als de door u aangehaalde problemen van uw vader op de helling zettend. Ook al zou uw visum aangevraagd zijn met het oog op een reguliere reis blijkt hieruit dat u al voor de problemen die u meent die uw familie heeft gekend het land heeft verlaten, daarmee uw vrees voor vervolging compleet ondergravend.”

Bij de DVZ verklaarde tweede verzoeker J. dat zijn vader M.D.S. genaamd is en geboren werd op 14 oktober 1983 te Luanda (verklaring DVZ tweede verzoeker J., vraag 15A). Deze gegevens stemmen overeen met de gegevens van de persoon die samen met verzoekers de visumaanvraag indiende en hen vergezelde op hun reis (zie visumdossier). Aldus is redelijk aan te nemen dat verzoekers in het gezelschap van hun vader naar Europa gereisd zijn, wat overigens de bewering dat verzoekers' vader ten gevolge van problemen in de gevangenis in Angola wordt vastgehouden onderuit haalt.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat tweede verzoeker in eerste instantie niet goed gezien heeft wie er op de foto stond, dat hij stress had en nog jong is en dat hij de persoon op de foto uiteindelijk heeft herkend, kan dit niet verschonen dat verzoeker, die meerderjarig is, zijn eigen vader – of zijn oom, zoals hij zelf voorhoudt – niet meteen zou herkennen op een foto.

De loutere bewering in het verzoekschrift dat verzoekers geen kennis hebben van de visumaanvraag, kan geen afbreuk doen aan de inhoud van het visumdossier, waaruit blijkt dat hun visum geldig was van januari tot februari 2018.

In het licht van de informatie in het visumdossier en gelet op de verklaringen van tweede verzoeker J. dat verzoekers Angola legaal hebben verlaten in de herfst/winter van 2018 (verklaring DVZ tweede verzoeker J., punt 32) kan niet worden aangenomen dat verzoekers het land in februari 2019 zouden hebben verlaten en komen de voorgehouden problemen van hun vader die zich in januari 2019 zouden hebben voorgedaan op de helling te staan.

Voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers' voorgehouden reisweg, alsook de beweerdde problemen van hun vader.

8. Bovendien dient vastgesteld dat verzoekers, hoewel ze op legale wijze met hun eigen paspoort van Angola naar Europa reisden, hun paspoorten niet neerlegden. Gelet op voorgaande vaststellingen aangaande de leugenachtige verklaringen van tweede verzoeker J. inzake deze reisweg en D.S.M., de persoon die samen met verzoekers de visumaanvraag indiende en hen vergezelde op hun reis, kan geen geloof gehecht worden aan de bewering dat verzoekers hun paspoort dienden af te geven aan de persoon die hen tot in Europa heeft begeleid (*"We hebben uw Angolese identiteitskaart, heeft u nog andere identiteitsdocumenten u in Angola?"*, *"Nee, we hadden de paspoorten, maar de meneer die met ons kwam heeft het niet aan ons gegeven."*, *"Sinds wanneer had u dat paspoort?"*, *"Sinds mijn reis van daar naar hier. Hij had alle onze documenten, ik was met mijn hoofd met mijn moeder, ik was niet aan documenten aan het denken."*, *"Wie was die persoon die met jullie meereisde?"*, *"Een vriend van mijn moeder, van mijn ouders, hij kende mijn moeder en mijn vader."*, *"Kende u hem al?"*, *"Hij kwam af en toe naar ons huis, die meneer woont in Europa maar hij zei nooit in welk land."*, notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2020 van tweede verzoeker J. (hierna: notities J.), p. 15).

Hoger werd opgemerkt dat de persoon die verzoekers vergezelden op hun reis hun vader was. Er kan niet worden ingezien, noch lichten verzoekers aannemelijk toe, dat hun vader hun paspoorten zou afnemen.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

De vaststelling dat verzoekers met een geldig paspoort naar Europa reisden, doch dit niet neerleggen en hiervoor geen bevredigende verklaring hebben, betreft aldus een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid.

9. Verzoekers stellen in het verzoekschrift het niet eens te zijn met de motivering in de bestreden beslissingen dat zij geen enkel inzicht hebben in de problemen die binnen hun familie zouden spelen. Ze leggen uit dat ze niet aanwezig waren bij de arrestatie van hun vader, dat tweede verzoeker J., alsook verzoekers' tante, getracht hebben om zich te informeren, zonder resultaat, en dat verzoekers nog jong zijn en de ouders (in de Afrikaanse gemeenschap) alle verantwoordelijkheid en beslissingen nemen.

Dat de ouders in de Afrikaanse gemeenschap alle verantwoordelijkheid en beslissingen nemen, betreft een louter algemene en blote bewering die verzoekers op geen enkele manier staven en die niet kan worden aangenomen ter verschoning van verzoekers' onwetendheid met betrekking tot hun eigen asielmotieven.

Waar verzoekers voorhouden dat zowel tweede verzoeker J. als verzoekers' tante getracht hebben zich te informeren aangaande de problemen in Angola, kan inderdaad blijken dat tweede verzoeker J. driemaal contact heeft gehad met zijn moeder en dat verzoekers' tante evenzeer in contact stond met verzoekers' moeder (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2020 van tweede verzoeker J. (hierna: notities J.), p. 8, p. 23). Er kan echter niet worden aangenomen dat tweede verzoeker J. niet zou worden ingelicht door verzoekers' moeder of hun tante over de problemen in Angola die ertoe geleid hebben dat verzoekers hun land van herkomst dienden te ontvluchten.

Gezien de vlucht uit het land van herkomst een gebeurtenis met een enorme impact op het leven van verzoekers is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers' moeder hen zou inlichten over de oorzaak ervan. Minstens mag worden verwacht dat verzoekers verduidelijking vragen en dat hun moeder die dan ook verschaft.

Indien al wordt aangenomen dat verzoekers' moeder tweede verzoeker J. in het duister blijft houden omtrent de redenen voor zijn vlucht uit Angola – *quod non* – dan nog kan niet worden ingezien dat verzoekers' moeder hun tante, die instaat voor de zorg en opvang van verzoekers, niet zou inlichten over de wezenlijke noodzaak van verzoekers om verwijderd te zijn van hun land van herkomst en bijgevolg bij haar te verblijven. In deze hypothese is redelijk te verwachten dat verzoekers' tante hen zou inlichten over de problemen in Angola, gezien verzoekers op aanraden van deze tante een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en zij hun verzoek dienen te staven.

Hoewel kan worden aanvaard dat verzoekster S. en eerste verzoeker A. omwille van hun jonge leeftijd geen diepgaande en gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen, kan van tweede verzoeker J., die beduidend ouder is dan voormelde verzoekers en op heden meerderjarig is, redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn vrees voor vervolging – en dus ook die van zijn broer en zus – kan toelichten. De manifeste onwetendheid van tweede verzoeker J. met betrekking tot zijn eigen asielmotieven ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielaas van verzoekers.

10. Wat betreft de problemen van hun moeder ten gevolge van de daden van hun vader bevestigen verzoekers hun verklaringen en stellen ze dat ze geen contact meer hebben met hun moeder zodat zij hierover geen bijkomende informatie kunnen vragen.

Nochtans blijkt uit de verklaringen van tweede verzoeker J. voor het CGVS dat tweede verzoeker J. driemaal contact heeft gehad met zijn moeder en dat verzoekers' tante evenzeer in contact stond met verzoekers' moeder (notities J., p. 8, p. 23). Ook eerste verzoeker A. heeft aangegeven dat hij nog contact had met zijn moeder sinds hij in België verbleef (notities van het persoonlijk onderhoud van 9 november 2020 van eerste verzoeker A. (hierna: notities A.), p. 5). Bovendien zijn er geen redenen om aan te nemen dat, gezien eerste en tweede verzoeker, alsook hun tante, reeds in contact stonden met verzoekers' moeder, dit contact niet zou kunnen worden hersteld.

Opnieuw is niet aannemelijk dat verzoekers' moeder haar kinderen in het duister zou houden omtrent de redenen voor hun vlucht uit hun land van herkomst. De argumentatie in het verzoekschrift overtuigt niet ter verschoning van de terechte vaststellingen in de bestreden beslissingen dat verzoekers niet kunnen aangeven om welke reden hun moeder vervolging zou hebben gekend; dat tweede verzoeker J. incoherente verklaringen aflegt aangaande de voorgehouden arrestatie(s) van zijn moeder; en dat uiterst opmerkelijk is dat verzoekers het land dienden te ontvluchten maar dat hun moeder nog steeds in Angola zou blijven.

11. Verder betogen verzoekers dat het feit dat tweede verzoeker J. niet weet of men naar verzoekers op zoek is in Angola niet betekent dat hun leven niet in gevaar zou zijn.

Verzoekers gaan echter voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissingen dat zij er niet in slagen hun vrees voor vervolging te concretiseren.

Blijkens de motivering in de bestreden beslissingen kunnen verzoekers geen enkele informatie verschaffen over wat hun familie zou zijn overkomen; zijn de beknopte verklaringen van tweede verzoeker J. onvoldoende om uit te gaan van een vrees voor vervolging in zijn hoofd; heeft tweede verzoeker J. nooit enige problemen gekend in Angola; kan tweede verzoeker J. niet aangeven wat er zou kunnen gebeuren bij een terugkeer; en kan tweede verzoeker J. niet concreet maken waar hij stelt dat er wraak zou worden genomen op verzoekers omwille van de problemen van hun ouders.

Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging of schade. De Raad moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS